

A Fővárosi Ítéletábra dr. Kulcsár István ügyvéd (cím1.) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - dr. Nehéz-Posony Katinka (cím2.) által képviselt alperes neve (alperes címe .) alperes ellen személyiségi jog megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. június 16. napján kelt 23.P.21.232/2020/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett és 11. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes kiadásában a ... hetilap 2017. október 5-i számában „...” címmel jelent meg cikk, ami annak nyomán született, hogy a felperes 2017 szeptemberében felvette a kapcsolatot a ... újságírójával és tájékoztatta őt a közte és a ... Zrt. közti jogviszony során támadt vitákról, a felperest ért kellemetlenségekről, negatív tapasztalatairól.
- [2] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a fenti cikkben megsértette a felperes jóhírnevét és becsületét azzal, hogy indokolatlanul, bántó, valótlan és lealacsonyító állításként szerepeltette az alábbiakat: (1),...már már mániákusan makacs ügyfél sokadszorra próbálta benyújtani a panaszát..."; (2),...felzaklatott ügyintéző..."; (3) „Perlekedési tébollyal jellemezte az általa beadott periratokban ügyfelét a ..."; (4) „A veszélyt okozó...ügyfél notóriusan követeli a tételes elszámolást, dokumentumainak, egyenlegének ismertetését."; (5) „2015-2016-ban az összes ügyfélpanasz ötöde - 45 e-mail, 48 rögzített panasz és 443 alkalommal, összesen 31 órányi telefonhívás - érkezett tőle."; (6) „Az egyik fiókból nem tágító ügyfelet..."; (7) „dulakodtak...továbbá a személyes adataihoz is hozzájuthattak...".
- Az 1. pont kapcsán előadta, hogy a már már mániákusan makacs jelző valótlan tényállítás, illetve indokolatlanul bántó, lealacsonyító és sértő, továbbá a felperes nem csak a panasz leadása miatt ment a bankba, az érdemi ügyintézési célokat hamis színben tüntette fel, a bank által addig soha

meg nem válaszolt felperesi panasz leadásáról volt szó. A 2. pont kapcsán előadta, hogy normál ügyintézésre ment, a bank ügyintézői nem felzaklatottak, csak végrehajtják a bank központi utasításait. Később derült ki, hogy őt becsmérő és súlyosan rágalmazó körlevelet küldött ki a bank központja minden fióknak, ami előítéletet ültetett a munkatársak fejébe. Sérelmezte, hogy abban a hamis színben mutatja be a cikk, mintha a felperes zaklatná fel az ügyintézőket és nem a központi törvénysértő magatartásra utasító körlevél és az annak végrehajtásában az ügyintézők számára keletkező súlyos nehézség. A 3. pont kapcsán kifejtette, hogy a jogsértést az okozza, hogy hiányzik annak rögzítése, miszerint a ... Zrt. perelte be, a panaszjogi pert is abban kezdeményezte, amit jogerősen is elvesztett, és az idézett részlet hamis színben tünteti fel, holott csak a jogaival élt. A 4. pont kapcsán előadta, hogy a részéről semmilyen veszély okozására nem került sor, a bank megrendelésére használja a cikk ezt a súlyosan becsületsértő, rágalmazó és valótlan állítást, központi írásos utasításra azonnal nyomogató a pánikgombot a fiókok megérkezésekor. A külföldi tranzakcióinak árfolyamelszámolását a ... és a ... is megígérte egy 2015. november 18-i levelében, ezt a dokumentumot is az alperes rendelkezésére bocsátotta, emellett a „notóriusan követeli” kifejezéssel a cikk indokolatlanul pejoratív és súlyosan negatív töltettel közli azt, hogy az ügyfél kéri az elszámolást a tranzakciókról. Az 5. pont kapcsán előadta, hogy a felperes és a ... Zrt. közti perben született elsőfokú ítélet 2. oldalának második bekezdése pontosan tartalmazta a megfelelő információt a panaszokról, a másodfokú ítélet tartalmazta az idézett számokat a ... Zrt. fellebbezéséből, de annak az időtartama nem a perrel valóban érintett 2013. december 17. és 2016. február 1. közötti időszakra vonatkozik, hanem egy lényegesen későbbi és a perrel már nem érintett időszakra. Miután a felperes megtudta, hogy vele szemben megindította a bank a panaszjogi pert, azt követően is indított panaszhívásokat, a bank által megadott adatok azonban így is valótlanok és túlzók. A panaszjogi per tényleges megindításáig, azaz 2017. március 8-ig, illetve a panaszjogi perrel érintett időszakban, tehát 2013. december 17. és 2016. február 1. között 48 panaszt terjesztett elő a ... Zrt.-nél részben írásban, részben telefonon, a bank számai ezért félrevezetőek. A 6. pont kapcsán előadta, hogy az újságíró rendelkezésére bocsátotta a hangfelvételt, amiből kiderül, hogy nem arról van szó, hogy nem tágítana, hanem arról, hogy a biztonsági őrök fizikai erővel tartották vissza teljesen indokolatlanul. Nem derül ki a cikkből, hogy mint ügyfelet valótlan indokkal vitték be. A 7. pont kapcsán azt adta elő, hogy nem a cikkben jelzett időpontban, 2017. május 12-én juthattak hozzá mások a személyes adataihoz, hanem máskor és több alkalommal már több feljelentést is tett a személyes adataival való visszaélés miatt. Hivatkozott arra, hogy a dulakodtak szóhasználat is téves és valótlan, mivel a bank három biztonsági alkalmazottja orvul bekerítette, megragadta és kivonszolta őt. Ha akart volna sem tudott volna megmoccanni a megragadás és a lefogás miatt.

A fenti jogsértések megállapításán túl kérte keresetében, hogy kötelezze a bíróság az alperest elégtétel adására, ennek keretében pedig az alábbi tartalmú nyilatkozat közzétételére a ... hetilapban a perbeli cikk megjelenési helyével egyező helyen az ítélet jogerőre emelkedését követő két héten belül: „A ... hetilap elnézést kér a ... azon ügyfelétől, akiről a ... hetilap a 2017.10.05-i lapszámában a „...” című cikkben indokolatlanul bántó, emberi méltóságát, jóhírnevét és becsületét sértő módon írt, továbbá a cikkben a ... ügyfeléről valótlan állításokat is tett, amellyel a ... hetilap és a ... kiadója megsértette a ... ügyfél jó hírnevét és becsületét. A fentiek mellett a ... hetilap és ... kiadója elismeri, hogy a cikkben szereplő érintett ügyfél pusztán a jogaival élt a ... bankkal szemben, az ügyfél a cikkben érintett ... bankfióki látogatásai és minden egyes fiók látogatása során tisztességes módon járt el, a ... hozzáállása ezzel szemben tisztességtelen volt.

A ... szerkesztősége és kiadója a sajnálkozását fejezi ki, hogy egy olyan ... banki ügyfélnek sértette meg a jó hírnevét, aki mert a jogaival élni, a ...-kal, az ország ... hitelintézetével szemben. Jelen ... közlemény a Fővárosi Törvényszék 2018. XY. dátumú, PX ügyszámú ítéletén alapul.”

Kérte továbbá az alperest elégtétel adásaként az elsőfokú ítéletben rögzített, 1.-7. pontig megjelölt korrekciós tartalmak közlésére is kötelezni. Kérte továbbá a következő korrekciós állítás

megtételére is kötelezni az alperest az alábbi szöveggel: „A felperes a ...kal szemben a cikkben hivatkozott panaszjogi pert jogi képviselő nélkül, a Kúria előtti felülvizsgálati perben is megnyerte, ahol a Kúria megállapította: a felperes (... Zrt.) alaptalanul vonta kétségbe az alperes cselekvőképességét, annak vizsgálatát az eljárás bíróságok jogszabálysértés nélkül mellőzték.” A felperes kérte továbbá az alperes kötelezését személyiségi jogok megsértése miatt 1.700.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a felperes az átlagolvasó számára nem volt beazonosítható, erre tekintettel hiányzik a felperes keresetjogi joga, kérte ezért, hogy a bíróság a pert szüntesse meg. Hivatkozott arra is, hogy a peres felek közt folyamatban volt sajtó-helyreigazítási perben született jogerős ítélet a kifogásolt közléseket véleménynyilvánításnak minősítette. Részletezte, hogy az alperes által vitatott perbeli szövegrészek milyen okból nem tekinthetők jogsértőnek.
- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 85.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 102.000 forint eljárási illetéket és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala által előlegezett 14.455 forint tanúköltséget az állam viseli.
- Az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában idézte a Ptk. 2:45. § (1) bekezdését, (2) bekezdését, a 2:51 § (1) bekezdés a), c) pontját, 2:52. § (1), (2), (3) bekezdéseit. Megállapította, hogy a jelen eljárásra a régi Pp. rendelkezései voltak irányadók. A permegszüntetési kérelem kapcsán annak tulajdonított jelentőséget, hogy az alperes az eljárás során mindvégig elismerte, hogy a perbeli cikk, amelynek megjelenésére a felperes személyiségi jogi keresetét alapította, a felperesről szólt, a Pp. 157. § a) pontja szerinti 130. § (1) bekezdés g) pont 1. fordulatra figyelemmel ezért a per megszüntetésére nem látott alapot.
- [5] Vizsgálta, hogy a felperes személye azonosítható volt-e a perbeli cikk alapján. A meghallgatott tanúk vallomásai alapján azt állapította meg, hogy sokan azonosítani tudták a felperest. Utalt arra is, hogy a felperesi minőség elismeréséhez elegendő az is, hogy személye szűkebb vagy tágabb környezete számára egyértelműen felismerhető. A cikkben az ügyfél és a bank közti jogviszonyra vonatkozóan annyi külön-külön is ritkán előforduló esemény, jogvita szerepel, hogy az a ... Zrt. bizonyos tisztségviselői, bankfiók vezetői, alkalmazottai számára is egyértelművé tehetné, hogy a felperes volt a cikkbeli ügyfél. További tanúk meghallgatását nem tartotta szükségesnek és indokoltnak.
- Idézte ítéletében az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését, VI. cikk (1) bekezdését, IX. cikk (1) bekezdését, (2) bekezdését, (4) bekezdését, a sajtószabadságról és média tartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdését, (3) bekezdését, a 10. §-át, a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését.
- Kiemelte, hogy a fenti rendelkezésekből következően a véleménynyilvánítás joga és a sajtószabadság kiemelt védelmet élvező alkotmányos alapjogok, amelyek azonban annyiban korlátozhatók, amennyiben erre valamely más alapjog, így a jóhírnévhez és becsülethez jog védelme érdekében szükség van. Vizsgálta, hogy az alperesi kijelentések 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban írt úgynevezett bizonyíthatósági teszt alapján tényállításnak, vagy véleménynyilvánításnak értékelendők. Az egyes kifogásolt közlésrészekről az alábbiak szerint foglalt állást.
- Az (1) kereseti kérelem kapcsán megállapította, hogy a „már már mániákusan makacs” megjegyzés véleménynyilvánításként értékelendő, azt nem találta indokolatlanul bántónak. Megítélése szerint nincs pejoratív értelme, inkább pozitív tartalmat, törekvést, akaratot közöl. A felperes sem állította, hogy valótlan állítás volt, miszerint amikor megjelent a téri fiókjában és a bank alkalmazottai megnyomták a pánikgombot, akkor sokadszorra próbálta volna benyújtani a panaszait a bankkal

szemben, a sérelmezett alperesi állítás ezért egyrészt valós, másrészt pedig nem sértő a felperes számára.

A (2) kifogásolt közlés kapcsán rögzítette, hogy a „felzaklatott ügyintézők” megjelölés véleménynyilvánításnak minősül, amely a banki ügyintézőkre és nem a felperesre vonatkozik. A perbeli cikk azon részében, ahol ez a megjelölés szerepel, nincs olyan tényállítás, ami arra utalna, hogy a felperes felháborító, agresszív, elfogadhatatlan magatartást tanúsított volna, és, hogy ennek lett volna az eredménye, következménye az ügyintézők felzaklatottá válása. A kifogásolt alperesi kijelentés még burkoltan, közvetetten sem utal olyan véleménynyilvánításra, amely a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja, vagy ami kifejezőmódjában indokolatlanul sértő, bántó.

- [6] A kereset (3) pontja kapcsán megállapította, hogy a felperesi nyilatkozat arról tanúskodik, hogy a ... Zrt. valóban perlekedési tébollyal jellemezte a felperest az általa a felperes ellen indított perben, így ez nem valótlan tényállítás. Azzal, hogy az alperes nem közölte a felperes által hiányolt részleteket, nem keltette azt a hamis látszatot, hogy volna valóságalapja a felperes perlekedési tébolyának. Kiemelte, hogy az alperes rögzítette azt, miszerint a Fővárosi Törvényszék elutasította a bank keresetét, azzal érvelve, hogy a Magyar Nemzeti Bank irányadó rendelete visszaélsszerű panasztételre sem ír elő más szabályokat, mint egyébként. A harmadik pontban kifogásolt szövegrész tényállítás, ezért azzal kapcsolatban a felperes becsülethez való jogának megsértésére nem hivatkozhatott.
- [7] A kereset (4) pontja kapcsán kifejtette, hogy a kifogásolt kijelentések annak a szövegnek a részeként jelentkeznek, amelynek során az alperes ismertette a bank álláspontját, itt szerepel az is, hogy a felperes cselekvése a bank szerint joggal való visszaélés. Az alperes a bank közlését ismertette, ezért a kereset erre vonatkozó része is alaptalan volt. A „veszélyt okozó” és a „notóriusan” kifejezés nem tényállítás, ezekkel a felperes jóhírneve nem sérthető meg. A „veszélyt okozó” megjelölés kapcsán kifejtette, hogy még ha kedvezőtlenül láttatja is a felperest, nem minősül olyan mértékben sértő, bántó, lealacsonyító véleménynyilvánításnak, amely megalapozhatná a becsülethez való jog megsértésének megállapítását. A notórius szinonimái, a megrögzött, makacs, amely a felperesre indokolatlanul bántó, sértő véleménynyilvánításnak nem minősül, a „notóriusan követeli” kijelentés arra utal, hogy a felperes makacsul követeli a tételes elszámolást.
- [8] Az (5) kifogásolt közlést tényállításnak minősítette. Kifejtette, hogy a felperes sem vitatta, hogy a bank ilyen tartalmú nyilatkozatot tett. Mindezt alátámasztja a Fővárosi Törvényszék 65.P.24.358/2017/7. számú ítélet 2. oldalának végén és a 3. oldal elején írt tartalom. Az alperes azt rögzítette, amit a ... Zrt. előadott, ezért valótlan tény nem állított, és a felperes jóhírneve sem sérülhetett. Nagyságrendjét tekintve az alperesi közlés csak kis mértékben tér el az ilyen jellegű felperesi bejelentések valós számától, ahogy ez kiderült a sajtó-helyreigazítási perben lefolytatott bizonyításnak az ítéletben összegzett eredményéből. Annak közlése, hogy valaki valós, vagy vélt sérelmeket, beadványokat nyújt be, még ha nagy számú ilyen jellegű panaszról is van szó, nem alkalmas arra, hogy a beadványt előterjesztő hátrányos társadalmi megítélését kiváltsa. Mivel ez a kereseti kérelem nem véleménynyilvánítás volt, hanem tényállítás, ezért a becsülethez való jog megsértése iránti kereset is alaptalan volt.
- [9] A (6) kereseti kérelem kapcsán kifejtette, hogy a kifogásolt közlés alperesi kifejezés annak a feszült helyzetnek a leírására, jellemzésére szolgál, amikor a felperes 2016 tavaszán megjelent az alperesi bankfiókban, ez a közlés nem tényállítás, ezért a jóhírnév sérelme sem valósulhatott meg. A közlés nem minősül indokolatlanul bántónak, sértőnek sem a felperest illetően. Ha pedig tényállításnak minősülne a „fiókból nem tágitó ügyfél” kijelentés, arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez valós.

Utalt a 65.P.24.358/2017/7. számú elsőfokú ítélet 6. oldalának 3. bekezdésére, mely szerint az, hogy nem akart a felperes eltávozni, maga is előadta, a 32.Pf.20.503/2018/5-II. számú másodfokú ítélet indokolásában pedig szerepel, hogy a felperes nyilatkozata szerint durván beszéltek vele a biztonsági szolgálat emberei, illetve túlerőben fizikai erőszakot alkalmazva törvénytelenül kivonszolták a bankfiókból. Mindezekből pedig kiderült, hogy a felperes nem szándékozott elhagyni a bankfiókot, ezért a „nem tágító ügyfél” kijelentés nem valótlán tényállítás.

A (7) kereseti kérelem kapcsán annak tulajdonított jelentőséget, miszerint a „dulakodtak” kifejezés a biztonsági szolgálat alkalmazottaira vonatkozik, hiszen ez a rész úgy szól, hogy a banki biztonsági emberek dulakodtak és durván beszéltek vele. Erre a kifejezésre vonatkozó kereseti kérelem ezért megalapozatlan volt. Mivel az alperes a „dulakodtak” ige használatával a felperes megjelenése alkalmával történeteket kívánta vázolni, ezt nem tekintette véleménynyilvánításnak, azonban véleménynyilvánításként sem minősülnének a felperes vonatkozásában bántónak, megalázónak, lealacsonyítónak, nem eredményezhette ezért a becsületének megsértését. A felperes társadalmi megítélését sem ronthatta az, hogy mások dulakodtak vele. Az, hogy esetleg a cikk helytelenül tartalmazza a felperes által megjelölt, az adataihoz való hozzáférés pontos időpontjait, nem foglal magában a felperesre nézve sértő, bántó véleménynyilvánítást. Mindezek alapján a (7) kereseti pont tekintetében is elutasította a keresetet. Jogalap hiányában pedig a Ptk. 2:51. § (1) és a Ptk. 2:52. § alapján a személyiségi jogsértésekre alapított jogkövetkezmények iránti keresetet is alaptalannak találta. A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[10] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását.

[11] Fellebbezését arra alapította, hogy a perben a peres felek 48. sorszámon még a régi 23.P.22.027/2018/48. ügyszámon 2020. április 23-i dátummal végzést kaptak, melyben az elsőfokú bíróság 15 napos határidő tűzésével felhívta a peres feleket a per tárgyalása, berekesztése előtti záró nyilatkozat megtételére a Veir. 28. § (1) bekezdése alapján. A végzés kapcsán felperes 2020. május 14-én iratot terjesztett elő, melynek első pontjában a nyilatkozattétel határidejének legalább 30 nappal történő meghosszabbítását kérte. Előadta, hogy a járványügyi helyzet miatt az irat 7 napos karanténba került, az eljáró bíróhoz kb. 2020. május 22-én jutott, a kérelmet a Fővárosi Törvényszéken már 2020. május 14-én érkezették. Álláspontja szerint a járványügyi veszélyhelyzet és a 7 napos iratkarantén nem eredményezheti azt, hogy a felperestől a berekesztés előtti nyilatkozattételi jogát megvonják. Előadta, hogy teljesen biztos volt benne, hogy a megfelelő időben benyújtott határidő-hosszabbítási kérelmet pozitívan bírálják el, de legalább elbírálják, ezt azonban az elsőfokú bíróság jogsértő módon tette meg. Ez a körülmény a berekesztés előtti felszólaláshoz, nyilatkozattételhez kapcsolódó jogától jogellenesen fosztotta meg. Mivel a perben a berekesztés előtti felszólalásnak, nyilatkozattételnek perdöntő jelentősége volt, súlyos eljárási szabálysértés történt, amely a másodfokú eljárásban nem orvosolható.

A keresetlevéllel sérelmezett kijelentések nagyobb része biztosan sérti a jóhírnevét és becsületét, részletes érdemi nyilatkozatát a megismételt eljárásban fogja megtenni.

Utalt arra, hogy a tanúidézések célja a saját személyének azonosíthatósága volt. A tanúvallomásokat és a beazonosíthatóság kérdését a megismételt eljárásban, a berekesztés előtti részletes nyilatkozatban be fogja mutatni. Előadta, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a 2020. január 21-i tárgyalásra két banki tanút idézett be, akik a felperest kétséget kizáróan felismerték a cikkből. Az elsőfokú bíróság kiemelt figyelmet tulajdonított a felperes beazonosíthatóságának kérdésére, ezen körülmény miatt is jogsértő a járványügyi időszakban történő felperes zárónyilatkozatát megvonó berekesztés, hiszen a tanúkat csak a tárgyaláson lehet meghallgatni.

A felperes kiemelte, hogy az elsőfokú döntést érdemben és perdöntő mértékben érintő nyilatkozatot szeretne tenni a megismételt eljárásban, a berekesztés előtt, ezért nem lehetséges a kifogásolt elsőfokú ítélet részleteinek értékelése, hiszen annak későbbi meghozatalában az eljáró bíróságnak értékelnie kell a felperes által közölt információkat. Utalt arra, hogy a tanúk meghallgatásának szükségessége miatt is kizártnak tartotta, a per járványügyi időszakban történő váratlan és rendkívüli jogrendben történő berekesztését. Kiemelte, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a pert 6. sorszámú végzéssel 2 nappal a vészhelyzet lejártá előtt, június 16-i dátummal rekesztette be, ez a berekesztés teljesen jogszerűtlen volt a határidő hosszabbítási kérelem elbírálása nélkül.

- [12] Az elsőfokú bíróság fentiek alapján megsértette a Pp. 104. §-át, a Veir. 28. § (1) bekezdését, a Pp. 2. § (1) bekezdésében szabályozott perek tisztességes lefolytatásához kapcsolódó alapelvet.
- [13] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérte. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg az elsőfokú eljárás szabályait az ügy érdemére kiható módon. A határidő hosszabbítás iránti kérelem bírói mérlegeléstől függ, nem tekinthető olyan alapvető eljárási jogosultságnak, amely nem teljesülése hatályon kívül helyezést alapozna meg. A berekesztésre figyelmeztetésből nem következik, hogy a félnek határidőt kellene biztosítani, a felperes összefoglaló iratot kívánt előterjeszteni, amiből az következik, hogy az irat nem tartalmazott volna olyan újdonságot, amit a per során ne lett volna lehetősége előadni. Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges ténykérdésekben lefolytatta, a tanúbizonyítási indítványt okszerűen mellőzte, a keresetösségi jogot megállapította, a hivatkozott tanúk meghallgatása szükségtelen volt. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az alperesi cikk nem volt személyiségi jogot sértő.
- [14] A fellebbezés nem alapos.
- [15] A másodfokú bíróság a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.
- [16] A másodfokú bíróságnak a fellebbezés korlátai között azt kellett vizsgálni, hogy az elsőfokú bíróság megsértette-e a fellebbezésben írt okokból az ügy érdemére kiható módon, lényegesen az elsőfokú eljárás szabályait, ezért szükség van-e az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.
- [17] A másodfokú bíróság az iratok áttekintésével megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Veir. 28. § (1) bekezdésének és a Pp. 145. § (1), (2) bekezdésének megfelelően járt el, amikor figyelmeztette a feleket a tárgyalás berekesztésére, és - határidő biztosításával - lehetőséget biztosított a feleknek a tárgyalás berekesztését megelőzően az írásbeli nyilatkozattételre. A felperes nyilatkozattétel helyett azonban határidő hosszabbítást kért. A fellebbezésben foglaltakkal szemben ezért az elsőfokú bíróság nem vonta meg a berekesztést megelőzően a felperestől a nyilatkozattételi jogot. Az a körülmény, hogy a felperes feltételezte, hogy a határidő hosszabbítási kérelmének helyt adnak, illetve eljárási cselekmények lefolytatására (tanúk meghallgatására) kerül sor, nem alapoz meg a nyilatkozattételi jog megvonására levonható következtetést. A Pp. 104. § (2) bekezdése nem biztosít alanyi jogot a határidő meghosszabbítására, ezért nem értékelhető a határidő hosszabbítás mellőzése a felperes bíróság által biztosított nyilatkozattételi joga szerinti határidő lerövidítésének sem.

- [18] Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság nem döntött végzéssel a felperes határidő hosszabbítási kérelmének elutasításáról, hanem mellőzte azt. Ez az eljárási hiba azonban az ügy érdemére nem hat ki, mivel az elutasításnak és a mellőzésnek azonos a hatása, és az elutasító döntés ellen sincs helye külön fellebbezésnek a Pp. 233. § (3) bekezdés b) pontja alapján. A 15 napos határidő a berekesztés előtt a másodfokú bíróság megítélése szerint elegendő idő a nyilatkozattétel megtételére, nem sértett sem jogszabályt, sem a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát azzal az elsőfokú bíróság, hogy ennél több időt a nyilatkozattételre nem biztosított. Fentiekre tekintettel a felperes iratkaranténra hivatkozásának sem volt jelentősége.
- [19] A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a mulasztás jogkövetkezményei a Pp. 106. § alapján igazolási kérelemmel és az elmulasztott cselekmény egyidejű pótlásával háríthatóak el, azonban a felperes nem nyújtott be igazolási kérelmet, és azzal egyidejűleg írásban sem pótolta a berekesztés előtti nyilatkozattételt. Az a hivatkozása, hogy perdöntő körülményeket kíván előadni, az elmulasztott cselekmény pótlására nem alkalmas.
- [20] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a fellebbezésben írt okokból nem sértett lényeges, az ügy érdemére kiható módon eljárási jogszabályt, nem volt indok az elsőfokú bíróság ítéletének Pp. 252. § (2) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezésére.
- [21] A fellebbezés egyebekben általánosan hivatkozott arra, hogy a kifogásolt részletek nagyobb részt a jóhírnevét és becsületét sértik, nem részletezte, hogy érdemben az elsőfokú bíróság ítéletének mely részét milyen okból vitatja.
- [22] A másodfokú bíróság ezért utal arra, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges körben a tényállást feltárta. A másodfokú bíróság az alkalmazott jogszabályokkal és az elsőfokú bíróság döntésével érdemben és nagyjából indokaival is egyetértett az alábbiak kiemelése mellett.
- [23] Az alperes a perbeli cikkben a felperes és a bank nézőpontját is ismertette. Az alperes ennek során a cikkben közöltekkel és az alkalmazott kifejezésekkel a véleménynyilvánítás szabadságának megengedett határait nem lépte át.
- [24] A kifogásolt közlések többségükben értékelést kifejező közlések voltak, amelyek ténybeli alapokkal rendelkeztek, és az eseményeket értékítéletekkel vegyesen mutatták be. A kifogásolt értékelő kifejezések az alperes, illetve a bank álláspontjának idézésénél a bank ügyről alkotott véleményét fejezték ki, ugyanakkor a másodfokú bíróság utal arra, hogy a cikk a felperes álláspontját is kifejező részleteket is tartalmazott (pl. durván beszéltek vele). A ténytartalmú közlések a bank és az ügyfél közötti megállapítható konfliktusokra, eseményekre tekintettel (panaszok jelentős száma; kitartó próbálkozások az ügyfél részéről a panaszok előadására, beadására, ügyintézésre; per a panaszok miatt, abban perlekedési tébolyra hivatkozás; pánikgomb fiókok általi használata; rendőri intézkedések; biztonsági őrök által kifejtett erőszak; jogosulatlan személyes adatkezelés kifogásolása ügyfél által) elegendő ténybeli alappal rendelkeztek, jóhírnév sértés megállapításának valószínű tényállítása, valószínű tény hamis színben feltüntetése miatt nem volt alapja. Az elsőfokú bíróság helyesen elemezte a közlések ténytartalmát. Az elsőfokú bíróság által értékelt kisebb pontatlanságok sértő tartalmat nem hordoztak. A tényállítások kapcsán az értékelő megfogalmazás a véleménynyilvánítás szabadságának védelme alatt áll a 7/2014. (III. 7.), 13/2014. (IV. 18) AB

határozatban foglaltakra is figyelemmel. A felperest érintő jelzők, illetve az események leírásához használt kifejezések megfogalmazásukban a témára, az ütköző álláspontokra tekintettel nem indokolatlanul bántók, lealacsonyítók, a logika alapvető szabályaival nyilvánvalóan nem ellentétesek, becsületsértőnek ezért nem tekinthetők. A felperes azt sem jóhírnévsértésként, sem becsületsértésként nem kifogásolhatja a Ptk. 2:45. § (1), (2) bekezdése alapján, hogy a cikk a konfliktust, az eseményeket olyan kifejezésekkel és módon mutatja be, hogy nem azonosul a felperes álláspontjával. Azt sem, hogy nem igazolja, hogy mindenben jogszerű volt az eljárása, a banké pedig mindenben jogszerűtlen, nem tesz igazságot, és a bank és az ügyfél közötti konfliktust távolságtartással mutatja be.

- [25] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [26] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése (5), (6) bekezdése alapján mérlegeléssel, áfa nélkül megállapított ügyvédi munkadíjból állt.
- [27] A le nem rótt fellebbezési illetékekről a felperes személyes költségmentességére figyelemmel a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján határozott.

Budapest, 2020. december 11.

dr. Istenes Attila s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Bleier Judit s.k.
bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró